UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er] eua[n]gelia to||tius anni

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Sabbato post prima[m] dominicam in Quadragesima. Tex. eua[n]g. Mat. ca. xvij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70365

Visual Library

Sabbato poſt primā dominicam in Quadrageſima.

Tex. euāg Mat. ca. xvij.

ASſumpſit ieſus petrū et iacobū ⁊ ioānē frēm ei⁹: ⁊ duxit illos ī mōtē excelſū ſeorſū: ⁊ trāſfiguratus eſt añ eos. Et reſplenduit facies ei⁹ ſicut ſol. veſtimēta autē eius facta ſūt alba ſicut nix. Et ecce apparuerūt eis moyſes ⁊ helias cū eo loquētes. Reſpondēs aūt petrus dixit ad ieſum. Dñe: bonū eſt nos hic eſſe. Si vis: faciam⁹ hic tria tabernacula. Tibi vnū: moyſi vnū: et helie vnū. Adhuc eo loquēte: ecce nubes lucida obumbrauit eos. Et ecce vox de nube dicens. Hic eſt filius meus dilectus in quo mihi bene cōplacui. Ipſuz audite. Et audientes diſcipuli ceciderūt ī faciē ſuā: et timuerūt valde. Et acceſſit ieſus ⁊ tetigit eos: dixitqꝫ eis. Surgite nolite timere. Leuantes aūt oclos ſuos neminē viderunt niſi ſolū ieſum. Et deſcendētibus illis de mōte p̄cepit ieſus dicēs. Nemini dixeritis viſionez donec fili⁹ hōis a mortuis reſurgat.

ASſumpſit ieſus petrū/ Jacobū ⁊ Joannem ⁊c. Mat. xvij. In p̄nti euāgelio tangunt̄ tria pūcta: q̄ ſūt Exultatio/ cōturbatio/ ⁊ ꝯfortatio.

Quātū ad p̄mū tangit̄ mag̃ exultatio q̄ fuit in diſcipulis: q2 viderūt glīaz chr̄i in trāſfiguratōe. Eſt aūt ſciendū ꝙ chr̄s: vt pꝫ textu euāgelij/ añ ſuā trāſfiguratione: vt habet̄ Mat. xvj. p̄miſerat diſcipul' dicēs. Sūt q̄dā d̄ h̄ ſtantibus q̄ nō guſtabūt mortē/ donec videāt filiū hōis venientē ī regno ſuo. i. apparentem eis ī forma glīoſa: q̄ regnabit ī regno ſuo. Et ſubiūgit btūs Matthe⁹ ꝙ poſt dies ſex apparuit glīoſus in trāſfiguratiōe aliq̄b9. Sed btūs Lucas. c. ix dic̄ poſt fere dies octo. Soluit aūt beatus Hiero. q2 Matthe⁹ ñ cōputat diē p̄miſſiōis neqꝫ diē trāſfiguratiōis/ ſed medios: Lucas aūt oēs. Factū eſt aūt h̄ ꝯuenienter poſt dies aliq̄s a p̄miſſiōe: ſꝫ Chryſ. vt mitigaret inuidiā eoꝝ q̄ forte erāt ꝯturbati: q2 ſe ñ putabāt eſſe de illꝭ q̄buſdā: q̄ viſuri eſſent ante mortē glīaz chr̄i. vel vt interim mai⁹ accēderet̄ deſiderium. Fit autē h̄ poſt dies ſex: ſm ſctm̄ Tho. ⁊ Raba. q2 poſt ſex etates futura eſt reſurrectio. Vel ſm Orig. q2 nō videbit glīam reſurrectiōis: q̄ non eleuat̄ ſup oia facta ſex dieb9. Dicit̄ g̃ (Aſſumpſit ieſus). ſ. poſt dies ſex vel octo p̄dictos. (Petrū ⁊ Jacobum ⁊ Joānē frēm ei⁹.) Sed ꝯ: q2 Amb. ſup Lucā dic̄/ ꝙ fuit Jacob9 q̄ p̄mus int̄ apl'os ſacerdotale ſoliū aſcendit. ⁊ Aug. ſup epl'az ad Galatas dic̄/ ꝙ fuit Jacob9 ep̄s: ⁊ ꝯſequēter vident̄ velle ꝙ fuit Jacob9 Alphei: nō Jacob9 Zebedei: q̄ fuit frater Joānis. Ad h̄ diꝫ ꝙ i rei ꝟitate fuit Jacob9 Zebedei frater Joānis/ ſeu Jacobus maior ſic dictus: q2 fuit p̄or vocat⁹ q̄ᵐ ali⁹ Jacob9/ ⁊ familiarior chr̄o: ⁊ primus inter oēs apl'os martyrio coronatus. Ambroſi⁹ aūt ſicut dicit Hugo cardinalis/ ꝑ ſacerdotale ſoliuz accipit celū: in quo oēs ſunt ſacerdotes: qḋ Jacob9 maior ante oēs apl'os tenuit: licꝫ nō ante Stephanū: q2 inter apl'os primus occubuit morte. Auguſtin⁹ aūt ñ loq̄t̄ aſſertiue: ſꝫ ex aliq̄ꝝ opiniōe. Non aūt aſſumpſit chriſt⁹ oēs apl'os: ad ſignificandū ſm Hiero. ⁊ Raba. ꝙ non oēs vocati eligent̄ ad glīam: eligunt̄ tm̄ tres ſm eoſdē: ad ſignificādū ꝙ nulli ad glīam ꝑueniēt: niſi ꝑ fidē ſctē trinitatis. Aſſumpſit aūt hos tres p̄ ceterꝭ: ſm Chryſ. q2 erant ceterꝭ ꝑfectiores. vel ſm ſctm̄ Tho. quia Petrus feruētior erat: ⁊ Joānes purior: ⁊ Jacob9 aduerſ⁹ inimicos chriſti maior erat bellator vñ habuit ſꝫ eū. iij. p. xlv. p̄matū martyrij int̄ apl'os. Occidit em̄ eū herodes/ credēs

ſe aliq̄d magnū facere atq̄ p̄ſtare iude
is ſi talē eoꝝ pſterneret hoſtē(Et duxit
illos i mōtē excelſuz).i.i monte thaboꝛ
diſtātē a nazareth trib⁹ miliarib⁹ ſꝫ ma
giſtꝝ hiſt. Et h̄ p̄mo ad ſignificādū ꝙ q̄
deū ɔtēplari volūt:i īfimis voluptati/
bus iacere n̄ debēt. Sc̄do vt oñdat glo
riā diuie claritatꝫ nō eē i hui⁹ ſecl'i pfūi
do q̄rendā:ſm Beð. vl' ſꝫ Hiero. ꝛ Ra
ba. i ſignū ꝙ reſurrectionē btāꝫ expectā
tes/dn̄t bitare i excelſis. Vel etiā forte
ſō:q2 ille loc⁹ erat ſecret⁹.(ſeoꝛſū) a tur
ba:ad ſignificandū ſm Remig. ꝛ ſcīm
Tho. ꝙ ſcti viri nūc a malis ſunt coꝛde
ſepati:ſed i glīa erūt ſepati oīno.i.coꝛ/
de ꝛ coꝛpe ſeu loco(ꝛ trāſfigurat⁹ ē:)cū
eſſet i oꝛone ſm Luc. nō mutādo figu/
rā vel liniamēta:ſm Hiero. ſꝫ mutādo
claritatē.(añ eos).i.ipis videtib⁹. Ad
euidentiā aūt hoꝝ ſciēdū ē ex ſctō Tho.
iij.p.q.xlv. ꝙ ɔueniēs fuit chr̄m trāſfi/
gurari:ꝛ oñdere apl'is glīam coꝛpoꝝ fu
turā:q2 ðbuit apl'is oñdere finē ad quē
ipm ſeq̄ndo puenirēt. Cuilibet em̄ via/
toꝛi debet finis eē aliq̄lit̄ p̄cognit⁹:ma
xime qñ via eſt laboꝛioſa ꝛ finis letus.
Per figurā tñ accipit̄ vt ðr i chr̄i trāſfi/
guratiōe:n̄ ipa figura:ſꝫ coloꝛ vl' lux ex
iſtēs i extremo coꝛpis:vbi etiā ē figura.
Et ſm h̄ vt ibi ðr/mutauit figurā.i.cla
ritatē:ſm quā ſolā dr̄ trāſfigurat⁹ iter
q̄ttuoꝛ glioſi coꝛpis dotes:q2 hec ſola p
cipit̄ i pſona. Alie ei pcipiūt̄ i aliq̄ actu
Nō tñ decuit ſm aliq̄s chr̄m p̄mōſtrare
penas futuras itq̄ꝝ ſicͭ iuſtoꝝ p̄mia:q2 a
venerat p̄ncipalr̄ ad ſaluādū:ꝛ nō pdē/
dū.ꝛ iteꝝ q2 iſti q̄ teſtes ðbebāt eē viſi/
onis/nō erāt mali ſꝫ boni/nec idigebāt
induci timoꝛe penaꝝ q̄ ducibiles erant
amoꝛe p̄mioꝝ. Ad denotandū aūt ꝙ
chr̄s nō mutauit figurā ſꝫ claritatē:ſub
iūgit̄ quō ſit trāſfigurat⁹:cū dr̄ (Et re/
ſplēduit facies ei⁹ ſicͭ ſol)imo pl⁹ q̄ȝ ſol:
ſꝫ nō potuit aliud lucidi⁹ exp̄mi. Unde
Remig. Si facies dn̄i reſplēduit ſicut
ſol:ꝛ ſcti ſicͭ ſol fulgebūt:nunq̄d erit eq̄
lis claritas dn̄i ꝛ ſuoꝝ? Neq̄q̄ȝ:ſꝫ q2 ni/
hil inuenit̄ lucidi⁹ ſole:idcirco ad ma/
nifeſtādū exēplū future reſurrectiōis:ꝛ
facies dn̄i reſplēdere/ꝛ iuſti fulgere di/
cunt̄ ſicͭ ſol. Hec ille. Eſt aūt notandū
ſm ſcīm Tho. vbi ſup/ꝙ illa claritas fu
it claritas glioſa.i.quā habebūt ſcti in
glīa:ꝛ h̄ q̄ntū ad eēntiā:q2 ſm Damaſ.
fuit deriuata i coꝛp⁹ ab aīa chr̄i:q̄ ab
inſtāti ɔceptiōis fuit glioſa:ſed nō glo
rificauit coꝛp⁹ ex diuina diſpoſitiōe:vt
poſſet p nr̄a ſalute pati:ſꝫ tūc glificauit
illud p modū trāſeuntꝫ chr̄o volēte. Jō
nō fuit glioſa claritas q̄ntū ad modum
habēdi illā:q2 nō fuit q̄litas imanens p
modū habit⁹ vt nomiat dos. Jō etiam
ille fulgoꝛ fuit miracl'oſus:ſicͭ et mira/
culoſum fuit ꝙ ſup mare ambulauit:nō
aūt eſt miraculū/ꝙ coꝛpus glioſum ful
geat:q2 imanentē ꝛ p modū habit⁹ ha/
bet fulgoꝛē. Hec ex ſctō Tho. Dn̄s tñ
Petr⁹ de ſcala ſenſit/ꝙ illa claritas nō
fuit glioſa:niſi dicat̄ glioſa.i.ſil'is glo/
rioſe:ſed fuit inq̄t foꝛmata i coꝛpe chr̄i
a diuinitate:ꝛ diſcipl'i p illā viſibil'r ap
p̄henſam itellexerūt ſenſu interioꝛi cla/
ritatē glīe quā nō videbāt. Facit autē
aliq̄ argumēta nulli⁹ momēti(Veſtimē
ta aūt ei⁹)q̄ ſm ſcīm Tho. ſignificabāt
ſctōs(facta ſūt alba velut nix.) Jn q̄ vt
det̄ notari grad⁹ claritatꝫ iter ſanctos
ꝛ chr̄m:cū ille ſoli:iſti niui cōparent̄:et
ille ſplendere:iſti albere dicant̄.(Et ec
ce apparuerūt illis).i.diſcipl'is:(Moy
ſes ꝛ Helias)q̄ venerūt vt teſtimoniuꝫ
redderēt chriſto. Eſt aūt aduertēdū ex
ſctō Tho. vbi ſ. ꝙ iſti chr̄i teſtes nō de/
buerūt eſſe angeli ſed hoīes:q2 ibi ma/
nifeſtabat̄ gloria coꝛpis tm̄.qua angeli
carent. Et debuerūt ipſi eſſe q̄dā ex his
q̄ chr̄m ſequebant̄:vt apl'i:ꝛ qui illū p̄/
ceſſerunt:vt Moyſes ꝛ Helias:q2 per
chr̄m adducunt̄ ad glīaꝫ iſti ꝛ illi. Quō
aūt moyſes et helias ibi fuerint/docet
idē ibidē dicēs/ꝙ gloſa q̄dā ðr/ꝙ nō fue
runt ibi vere:neq̄ q̄ ad aīam/neq̄ quo
ad coꝛp⁹.ſed illa gloſa eſt ſumpta ex li/
bꝛo de mirabilib⁹ ſcp̄ture:q̄ autenticus
nō eſt.nec eſt Aug. vt ei falſo attribuit̄.
Hiero. ꝟo ſup Mat. ðr Heliā vñ erat
deſcēdiſſe. Moyſen aūt reſurrexiſſe.i.
animā eius apparuiſſe in aſſumpto coꝛ
poꝛe. Et ſic ſm ſcīm Tho. Helias erat
ibi in coꝛpe ꝛ aīa. Moyſes aūt i aīa

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſed nō i coꝛpe ſuo qđ viuificauerat ante
ſed in aſſumpto eo modo apparens quo
⁊ angeli in coꝛpib⁹ aſſumptis apparent
Sed ꝫ: qꝛ Hiero. đr nullā aiam ab in
feris aſcēdiſſe: donec chꝛiſtus ad iferos
deſcēderit. Sꝫ ad h̄ đr/ ꝙ infernū acci-
pit ꝓuatione diuine viſiōis: a q̄ nl'la aia
eſt liberata niſi ꝑ moꝛtē chꝛi. Glo. autē
Luce q̄ dixit ibi vere nō fuiſſe illas ani
mas: ſꝫ illas apparitiōes fuiſſe foꝛma-
tas angelico miſterio i ſubiecta creatu
ra. i. i coꝛpe/ aut ē abolita/ aut abolēda:
vt ptꝫ ex ſctō Tho. Et mlt'o magis illa
opinio que dixit illos duos apparuiſſe
imaginarie tm̄: qꝛ expſſe Luce. ix. đr: ꝙ
apl'i erāt vigilātes qn̄ viderūt maieſta
tē ei⁹. ſ. chꝛi ⁊ duos viros cū eo. Quidā
āt dixerūt ꝙ ibi n̄ fuit aīa Moyſi ſola
ſine ſuo coꝛpe: qꝛ n̄ potuiſſet dici vir: et
tn̄ Lucas đt apl'os vidiſſe duos viros.
Dicūt ḡ aliq̄ eoꝝ ꝙ fuit i ſuo coꝛpe ſed
illđ nō viuificabat: qꝛ fuiſſet i ſtatu me
rēdi: ſꝫ tm̄ mouebat. Alij ꝟo dicūt ꝙ il
lud viuificabat: ⁊ tn̄ n̄ erat i ſtatu merē
di: qꝛ ad illđ nō fuerat ſuſcitata: vt La-
zar⁹: ſꝫ ad teſtificādū đ chꝛo. Sꝫ q̄cq̄d
ſit de opiniōib⁹: hoꝝ tn̄ motiuū ē nullū:
qꝛ illa aīa appellata ē vir eo mō q̄ ange-
lus apparēs i aſſūpto coꝛpe ſepe dict⁹ ē
vir. ſ. qꝛ i ſpecie viri videbat᷑ (Loq̄ntes
cū eo) Quid āt loq̄rent᷑ exꝓmit Lucas
dicēs/ ꝙ loq̄bant᷑ đ exceſſu quē expletu-
rus erat i Hieruſalē. i. de exceſſiuo do
loꝛe paſſiōis ei⁹. Ipſa em̄ chꝛi paſſio ex
ceſſus đr ꝓpt᷑ exceſſiuū doloꝛē/ pudoꝛē/ ⁊
amoꝛē: qꝛ nūq̄ȝ fuit vel erit paſſio tanti
doloꝝ: tanti decoꝝ: ⁊ tāti amoꝝ: ſꝫ oēs
alios exceſſit. Quare aūt iſti mag' q̄ȝ
alij ꝓphete apparuerit i teſtimoniū chꝛi
eſt mlt'iplex rō ſm̄ ſctm̄ Tho. ⁊ Chꝛyſ.
Pria q̄dē hui⁹ rō eſt hec. Quia em̄ tur-
be dicebāt eū eſſe Heliā vl' Hieremiā
aut vnū ex ꝓphetꝫ: capita ꝓphetarū ſecū
ducit: vt ſaltē hic videat᷑ differētia ſer-
uoꝝ ad eū. Et licꝫ Lucas dicat ꝙ fuerīt
viſi i maieſtate: tn̄ intelligit᷑ i maieſtate
chꝛi: q̄ apparebat glorioſus: nō i maie-
ſtate ſua ꝓpria. Alia rō eſt. Quia em̄ cō
tinue iudei accuſabāt eū tāq̄ȝ trāſgreſ-
ſoꝛē legꝫ ⁊ blaſphemū: patris ſibi gl'iaȝ
vſurpantē: vt oſtēdat᷑ ab vtraq̄ȝ accuſa-
tiōe inoxi⁹: eos q̄ i vtroq̄ȝ fulſerūt i me
diū ducit. Eteni Moyſes legē dedit: ⁊
Helias ꝓ gl'ia dei emulatoꝛ fuit. Alia
rō eſt vt diſcāt hoies: q̄m moꝛtis ⁊ vite
ptātē habet: ſiue ꝙ iudex ē viuoꝝ ⁊ moꝛ
tuoꝝ. Propt᷑ h̄ em̄ ⁊ Moyſen q̄ in moꝛ
te defecerat: ⁊ Heliā q̄ nōdū moꝛtē paſ
ſus fuerat in mediū ducit. Sūt ⁊ mlt'e
alie: puta ſꝫ Hiero. vt oñdat᷑ ille eē quē
lex ⁊ ꝓphe annūciāt. Helias em̄ fuit int᷑
ꝓphetas celeberrim⁹ i miraculis: ⁊ zelo
⁊ autoꝛitate: vt ptꝫ ex ſcptura: lꝫ foꝛte i
aliq̄ hoꝝ habuit excelſioꝛē. Et alia ſm̄
Amb. vt oñdat᷑ oīs ꝟitas eſſe ſuſpecta:
q̄ nō legꝫ vl' ꝓphaꝝ aut euāgelij ꝟitate
firmat᷑. Itē qꝛ foꝛte volebat diſcipl'os
infoꝛmare: vt eēnt manſueti ſic moyſes
⁊ feruētes vt helias. Cog̃uerūt āt eos
apl'i ex int᷑na inſpiratiōe ſm̄ aliq̄s: vel
foꝛte veri⁹: qꝛ apparebāt i habitu vl' ef
figie tali q̄lē đ eis fama ſpargebat: pu-
ta Helias cū zona pellicea: ⁊ Moyſes
facie coꝛnuta. Sꝫ q̄re nō voluit chꝛs
hr̄e teſtimoniū alicui⁹ eoꝝ q̄ fuerūt i le-
ge nature: puta Enoch? Ad hoc đr ſm̄
aliq̄s: ꝙ tp̄e legis nature nō erat expſ-
ſum an redemptio hūana eſſet futura ꝑ
angelū vel hoiem: iđq̄ȝ tm̄ implicite cre
debat᷑ in filiū dei venturū: ſꝫ Abrae ex-
plicatū eſt h̄: iđ ꝯſeq̄nt᷑ nō debuit appa
rere Enoch vel ali⁹. Sed qꝛ cōit᷑ tenēt
doctoꝛes ꝙ Adā cog̃uit myſteriū chꝛi:
cū dixit: hoc nūc os ex oſſib⁹ meis Geñ.
ij. iđ foꝛte dici pt̄: ꝙ iſti duo ſufficiebāt
fini intento a chꝛo iuxta rōnes ſup̄ alle
gatas: nec opꝫebat adeſſe aliū: alioq̄n
pari rōne argueret᷑/ ꝙ ibi fuiſſet aliq̄s đ
ſtatu innocētie: puta Adā: et aliq̄s an-
gelus. (Rñdēs aūt Petr⁹) i. loquēs (di
xit ad ieſum. Dñe bonū ē nos h̄ eē) Hec
dixit cū deſcēderēt illi duo: vt đt Lucas
⁊ ad duo referunt᷑. Chꝛyſ. em̄ đt ꝙ Pe
trus añ fuerat hoꝛtatus dñm ne vellet
moꝛi: ſꝫ chꝛs icrepauit eū appellās eum
ſathanā. i. aduerſariū: ⁊ nūc Petr⁹ ideꝫ
fec: ſꝫ caute ne đnuo icreparet᷑. Voluit
ḡ ꝙ dñs lateret ibi: ⁊ ꝙ ibi eēnt illi duo
q̄ꝝ ſocietate chꝛm gaudere videbat. ſcꝫ
moyſes ⁊ helias. Sꝫ Remig. ⁊ alij di-

cũt: ꝙ iō ſic dixit: qꝛ glĩa hũanitatꝫ chꝛĩ
in q̃ ē nr̃a felicitas accidētalˀ: ſic eētia⸗
lis ē i viſiōe diuitatꝫ ita fuit dlectatᵒ ꝙ
voluit ibi ꝑpetuo eē. (ſi vis faciamᵒ hic
tria tabnacľa: tibi vnũ) in q̃. ſ. volebat ꝛ
iꝑe manere (Moyſi vnũ: ꝛ Helie vnũ)
cũ q̃bꝫ volebat morari ſocios. Sꝫ vt te⸗
ſtatˀ Lu. loq̃batˀ neſciēs q̃d diceret. Sꝫ
ſm Chryſ. ñ ē repħenſus a chꝛo: ſic filij
Zebedei q̃bꝫ dixit. Neſcitꝫ q̃d petatꝫ: qꝛ
nō iꝓꝛobe locutᵒ erat: ſed imprudēter.
Sic em̃ ex magnitudie ire vľ timorꝫ hō
ꝓꝛumpit i ṽba ñ ꝑmeditata: ſic et petrᵒ
ex nimia ſuauitate quã expiebatˀ ꝓꝛupit
in ṽba nō rōnabilia. Nō ē em̃ ſuba nr̃e
felicitatꝫ i terra vel chꝛĩ hũanitate: ſꝫ in
viſiōe deitatꝫ. Remig. Errauit qꝛ volu
it vt regnũ electoꝝ ꝯſtitueretˀ i terra q̃ð
dñs ꝓmiſerat dare i celis. Errauit etiã
qꝛ oblitᵒ ē ſe ꝛ ſocios ſuos eē moꝛtales:
ꝛ abſq꞉ guſtu moꝛtꝫ voluit ſubire etnaꝫ
felicitatē. Et i eo ꝙ celeſti ꝯuerſatiōi ta
bernacľa faciēda putauit in q̃ domᵒ ne
ceſſaria nō erat cũ ſcꝑtũ ſit: Tēplũ ñ vi
di i ea. Hec ille. In hac ꝑte hēmᵒ docu
mētũ in ſenſu lr̃ali: q̃ð Remig. tãgit di.
Viſa dñi maieſtate ꝛ duoꝝ ſuoꝝ petrᵒ
a͛do dlectatᵒ ē: vt cũcta tpalia obliuiōi
traderet ꝛ ibi in ꝑpetuũ vellet manere
Si ãt tũc petrᵒ ſic accēſus ē: q̃nta ē ſua⸗
uitas ꝛ dulcedo videre regē i decoꝛe ſuo
.ſ. interēſſe chorꝫ ãgeloꝝ ꝛ oĩꝫ ſcrõꝝ. Hec
Quãtũ ad ſcðm tangitˀ diſci⸗ (ille.
puloꝝ ꝯturbatio. Ad cuiᵒ itellectũ ſci
endũ ē ex doctrina ſ. Tho. iij. ꝑ. vbi ſup̃
ꝙ ꝯueniēter i trãſfiguratiōe ſicut ꝛ i ba
ptiſmo pater teſtificatᵒ ē naturalē filia
tiōnē chꝛĩ dicēs. Hic ē filiᵒ ꝛc̃. Et rō ē:
qꝛ adoptio filioꝝ dei ꝯſiſtit i ꝯfoꝛmita
te ad naturalē filiũ cui ꝯfoꝛmamur im⸗
ꝑfecte ꝑ grãꝫ i baptiſmo: ꝛ ꝑfecte ꝑ glo
riã q̃ i trãſfiguratiōe mōſtrata ē: iō tam
h̃ ꝙ̃ ibi debuit mãifeſtari naturaľ chꝛĩ
filiatio. In baptiſmo aũt vt dic̃ appuit
ſpũſſctũs i colũba: qꝛ ibi datˀ innocētia:
ſed i trãſfiguratiōe apparuit i nube lu⸗
cida: qꝛ cũ glĩa dabitˀ claritas ꝛ refrige
riũ ab eſtu ꝯcupiſcentie. D g̃ (Adhuc
eo loq̃nte). ſ. petro. (ecce nubes lucida)
idē ſpũſſctũs: ſꝫ Orig. obũbꝛabit eos)

id eſt occupauit (ꝛ vox) patˀna: ſm Hie⸗
ro. ſꝫ tñ angelico miniſterio foꝛmata (ð
nube) vt iſta vox credatur eſſe a dō: ſm
Chryſ. qꝛ ſꝑ ſolet apparere deᵒ i nube:
iuxta illð. Nubes ꝛ caligo i circũitu eiᵒ
(Dicēs: hic eſt filiᵒ meᵒ) naturalis (dile
ctus) inquantũ deᵒ: qꝛ ſumma bonitas:
ꝛ inq̃ntũ hō: nō quia ſumma bōitas: ſꝫ
qꝛ ſumme bonᵒ. ſ. inter hoīes ꝛ angelos
ꝛ creaturas (in q̃ mihi cōplacui) id eſt i
quo placitũ ſeu ꝓpoſitũ meum cōplebitˀ
de redēptiōe generꝫ hũani (iꝑm audite)
Cōtra videtˀ ꝙ hoc debuerit dici i ba
ptiſmo: quia tũc incepit ꝑdicare. Ad h̃
dicit ſctũs Tho. vbi ſup̃: ꝙ chꝛs vene⸗
rat grãm que in baptiſmo confertˀ dare
actu: ñ aũt ꝓmittere ṽbo. ecōtrario glo
riã q̃ in trãſfiguratiōe mōſtrabatˀ: vene
rat ñ dare: ſꝫ ꝓmittere ṽbo: iō ꝯgrue di
ctũ eſt: iꝑm audite. ſ. ꝓmittētē celeſtia.
(Et audiētes diſcipľi ceciderũt i facieſ
ſuas) q̃ð ſm Remi. fuit indiciũ ſcitatꝫ:
qꝛ ſcti in faciē cadere dicuntˀ: impij ve⸗
ro retroꝛſuꝫ (ꝛ timuerũt valde.) Fuit ãt
ꝯueniēs ꝙ timerēt ſm ſcm̃ Tho. vbi ſ.
ad oſtendēdũ ꝙ illa glĩa excedit huma⸗
nũ ſenſum. Sꝫ q̃re timuerũt: Ad h̃ ſic
dic̃ Hieroñ. triplicē ob cauſam pauoꝛe
terrentˀ: vel qꝛ ſe erraſſe cognouerãt: vel
qꝛ nubes lucida operuerat eos/ aut q̃a
dei patris vocē loq̃ētꝫ audiuerãt. Hu
mana em̃ fragilitas ꝯſpectũ maiorꝫ glo
rie ferre nō ſuſtinet: ac toto aīo ꝛ coꝛꝑe
ꝯtremiſcēs ad trã cadit. Hec ille. Euã⸗
geliſta tñ videtˀ h̃ paterne voci attribu⸗
ere: i hoc ꝙ dicit: et audiētes ceciderũt.
Sed q̃re in baptiſmo audita tali voce
nullus timuit ſicut mō. Chryſ. Quia ꝛ
ſolitudo ꝛ altitudo ꝛ ſilētiũ erat mľtũ:
ꝛ trãſfiguratio ſtupoꝛe plena: et lumen
puꝝ: ꝛ nubes extēſa. ex q̃bꝫ oībꝫ ſtupoꝛ i
eis ꝯgregabatˀ. Hec ille. Sed ſi erãt g̃
uati ſomno vt dic̃ Lucas: quō ita timē
bant: Ad h̃ dicũt aliqui ꝙ ille ſomnus
veniebat a magnitudie viſionis: q̃i ve
lint dicere ꝙ ſit ſomnᵒ iꝓpꝛie ꝑ alie⸗
natione ſumptᵒ. Sed foꝛte meliᵒ dicitˀ
ꝙ quãdo chꝛiſtus fuit in monte nō ſubi
to eſt tranſfiguratᵒ: ſed poſuit ſe in oꝛa
tione: ꝛ interim illi obdoꝛmierũt: ꝛ ipſe

trāſfigurat⁹ eſt: ⁊ deinde illi euigilarūt:
⁊ viderūt viſionē. Iſtū aūt ſenſum cla-
re inuit Luc. ix. In hac pte eſt documē
tū līale: vt ꝗlibet diligent audiat ꝟba
chri ⁊ eis aſſentiat: q2 hoc nob ꝯſulit il
le ꝗ nec falli/ nec fallere pōt. Amb. Cre
de q2 ꝟitas eſt: acqeſce quia medic⁹ eſt.
Hec ille. Quantū ad triū tangit eo-
rū ꝯfortatio: cū dr. (⁊ acceſſit ieſus ⁊ te
tigit eos) familiarit ad ꝯſolandū ⁊ cō
fortādū (dixitq̄ eis) ꝯfortādo ꝟbo ſicͭ
ꝓus fecerat manu (ſurgite nolite time
re. Leuātes aūt capita ſua/ neminē vi-
derūt niſi ſolū ieſum) ⁊ h̄ rōnabilr ſm
Hiero. q2 ſi adhuc alij duo affuiſſent: te
ſtimoniū pr̄is videret incertū an eēt de
chro intelligēdū/ vel de alio (⁊ deſcen-
dentib9 illis de monte: p̄cepit eis ieſus
dicēs. Nemini dixeritꝫ viſionez: donec
filius hois). i. ipe chrs: ſic ſe vocans/ eo
ꝙ vni⁹ tm̄ hois. i. ꝟginis ſit fili⁹: vel me
lius cā humilitatꝫ (a mortuis reſurgat)
Et h̄ ſm Hiero. ne res pre magnitudie
videret incredibilis: ⁊ cū dn̄s pateret/
maius ſcandalū fieret. Vel ſm Remi.
ne ꝑpli impedirent eius paſſionē. Eſt
autē ſciendū ꝙ h̄ euangeliū legit in die
dicata bt̄e ꝟgini: q2 in ſenſu allegorico
vel ſm ꝗndam ſilitudinez tota ſcd̄a ps
cōpetit ei. Pro ꝗ ſciendū ꝙ vt pꝫ ex li.
metheoroꝝ: nubes ex tra ⁊ aq̄ generant
inꝗ̄tū ꝟtute ſolis a tra ſūiectata vapo
res eleuāt: ꝗ rurſus i pluuias/ vel aliqd
tale reſoluūt. Vn̄ ſcant viros ſctōs: ꝗ
de tra ſiūt ⁊ ſuꝑ trā ꝑ affectū ⁊ ꝯtēpla-
tionē eleuant: ⁊ deinde ſpargūt pluuiā
doctrine ac miraculoꝝ. Quedā igit nu
bes ſunt albe ſcantes ꝟgines. ⁊ ꝗdā ru
bee ſolis radijs illūinate et inflāmate:
ſcantes martyres ꝗ ſanguinē ex chari-
tatis ardore fuderūt. ꝗdam ꝟo tenebro
ſe maximā pluuiā afferētes: ⁊ aplos ac
reliquos p̄dicatores ſcantes. ꝗdam ꝟo
ſunt lucide/ ſcantes aut deū aut hoies
ꝑticipantes deitatem. He aūt vt te ꝑ pe
ri fuerit tres: ſcꝫ illa que caſtra di p̄cede
bat in deſto: que in die tenebroſa et in
nocte lucida vidbat. ſcans deitatē que
in die. i. eo modo ꝗ maxime eſt viſibil:
id eſt ꝗ̄tū in ſe eſt/ hoib9 tenebroſa eſt:
ſed in nocte. i. in creaturis viſa nob eſt
clara. Scd̄a ꝟo fuit illa de qua ſm ſan
ctos dicit Gen̄. j. et facta ē lux. i. nubes
lucida: ⁊ ſcat humanitatē chri. quia ſm
ſanctū Thomā illa poſt fuit aſſumpta
ad formā ſolis: ſicut illa humanitas fu
it aſſumpta ad participandū eſſe dei in
ꝑſona chriſti. Tertia ꝟo eſt de qua ha-
betur hic: ⁊ ſignificat beatā ꝟginē: que
in ꝑticipatione deitatis fuit ſuꝑ om̄es
creaturas eleuata: non ſoluꝫ per grām:
ſed per verā maternitatē habēdo in vte
ro verū deum. Hec nubes obumbrauit
apoſtolos ſplendorib9 ſuaꝝ ꝟtutū ⁊ ſan
ctitatis: ⁊ de ea venit talis vox. Hic eſt
filius meus: ſcꝫ rōne humane nature.
Fuit em̄ vera mat chriſti: vt alıs dictuꝫ
eſt: dilectus. Nam chrm̄ dilexit dulcit:
ſic ꝙ ſicut auꝝ liqueſcit ad ardorē ignis
ita ⁊ aīa eius liqfacta eſt ad diuini a-
moris ardorem. Et tamdulcis fuit il-
le amor ꝙ extaſim fecit in filio ꝗ in cru
ce ſua vulnera oblitus/ de mr̄e cogita-
bat: ⁊ in mr̄e que ſtabat in medio carni
ficū inter arma ⁊ cruorē mulier nec eos
expauebat. Dilexit etiā eum fortit: ſic
ꝙ ei facili⁹ fuit mori/ ꝗ̄ non amare. Nā
tempe paſſionis ꝗdam fuerūt fortes in
amore: ſꝫ debiles in aſſociatiōe ad mor
tem: ⁊ ſilr in fide. vt apoſtoli fere om̄s.
Quidam quo ad duo p̄ma: ſed nō quo
ad fidez: vt ſancte mlieres. Beata aūt
ꝟgo fuit fortis in om̄ib9. Dilexit etiaꝫ
eum ſapient. qd̄ pꝫ Primo: quia nō pe
ꝑcit teneritudini eius ꝗn eum duceret
ad ea que dei ſunt: id eſt ad tēplū in die
bus feſt. Scd̄o: ꝗa ei nunꝗ̄ voluit de
liberate ⁊ ſerio ſuadere: quin aſcende-
ret pro om̄ib9 patibulū crucis. Tertio:
quia eidem nunꝗ̄ ſuaſit vt de cruce de
ſcenderet: ꝗ̄uis ibi ſciret eum grauiſſi
me pati. In quo mihi ⁊c. quia in tota
ſua vita nihil ſibi placuit niſi chrs/ vel
ꝓpter chrm̄: Ipm audite. Hec eſt vox
ꝟginis ad aplos: quib9 ſuadebat chriſti
ꝟitatem. vt patꝫ in epiſtola quā ſcpſit
Ignatio. Diſcipuli autē corruerunt in
terram pre reuerentia tante ſanctitatis
⁊ nihil viderunt in virgine/ niſi ſolum
Jeſum: quia ſcilicet tantū fuit in eum

ↄ̃ñiformata ꝑ amorē:ꝙ ꝗcūq̧ eius ver/
ba:ꝛ facta:ꝛ veſtimēta amorē chꝛi redo
lebāt. In hac ꝑte eſt documētū in ſen
ſu morali. Iſti em̄ diſcipli ꝟcant eos q̄
viſa per fidē magnitudīe glīe:ꝛ audita
voce p̄ceptoꝝ dei:ꝛ ↄ̄ſiderata cēſura et
auſteritate ſocioꝝ chꝛi.i.ſctōꝝ cadūt ꝑ
puſillanimitatē ꝛ deſperationē: ſ3 chꝛs
eos cōfortat tactu ſpūſſancti ꝛ ꝟbo ſuo
dicens. Jugum meū ſuaue eſt: et onus
meū leue ꝛc. Mat.xj.

Dn̄ica ſcd̄a in Quadrageſima. Textus euangel. Matt.xv.

Egreſſus ieſus: ſeceſſit
i ꝑtes tiri ꝛ ſidonis. Et
ecce mulier chananea a
finibus illis egreſſa cla
mauit dicēs. Miſerere mei dn̄e
fili Dauid: filia mea male a de/
monio vexat̄. Qui non rn̄dit ei
ꝟbū. Et accedētes diſcipli eius
rogabāt eū dicētes. Dimitte eā
q2 clamat poſt nos. Ipe aūt re
ſpōdens ait. Nō ſu3 miſſus: ni/
ſi ad oues q̄ perierūt dom⁹ iſrl̄.
At illa venit et adorauit eū di.
Dn̄e adiuua me. Qui reſpōdēs
ait. Non eſt bonū ſumere panē
filioꝝ et mittere canib9. At illa
dixit. Etia3 dn̄e. Nam ꝛ catelli
edūt de micis q̄ cadūt de mēſa
dn̄oꝝ ſuoꝝ. Tūc reſpōdens ie/
ſus ait illi. O mulier magna eſt
fides tua. Fiat tibi ſicut vis. Et
ſanata eſt filia eius ex illa hora.

Egreſſus ieſus: ſe/
ceſſit in ꝑtes tiri et ſidonis.
ꝛc. Mat.xv. In p̄ſenti euā
gelio tāgunt̄ tria pūcta: q̄ ſ3.
Supplicatio: continuatio: imperatio.
Quantū ad p̄mu3 ponit̄ ſupplicatio
facta chꝛo a mlr̄e chananea. cū dicit̄.
(Egreſſus ieſus) de t̄ris iudaici pp̄li.
Nā ſic̄ ex textu euāgeliſtaꝝ pꝫ: chꝛs fu
erat rep̄hēſus a phariſeis ꝙ diſcipli ſui
aliqn̄ māducabāt nō lot3 manib9: q̄bus
ipe rn̄dit/ꝙ h̄ nō erat pctm̄: nec redde/
bat hoie3 coinq̄natū corā deo: Quis nō
negauerit eſſe quandā inciuilitatē: quā
tn̄ in chꝛo notare nō potuert̄. Illi autē
ſcādalizati fuert̄: ꝛ chꝛs eos acrit̄ rep̄hē
dit di. ꝙ erāt hypocrite facientes ↄ̄ue cā
ſu3 de minimis: nō aūt de magnis. Et
tandē vt ex deuotiōe gētiliū oñderet q̄n
ta eſſet iniq̄tas iudeoꝝ: egreſſus eſt ab
eis (ꝛ receſſit i ꝑtes tiri ꝛ ſidonis) q̄ ſ3
Remig. erāt ciuitates gētiliū: q2 tir⁹ fu/
it metropolis chananeoꝝ: et ſidon erat
ſmin⁹ vt idē dt̄. De his ciuitatib9 vide
dn̄ica xij. poſt feſtū trinita. Sed ↄ̄tra
arguit Chꝛy. q2 hoc videt̄ eſſe ↄ̄ illō p̄/
ceptū Mat.x. in viā gētiū ne abierit3.
vbi ꝓhibuit apl̄is ne gētib9 p̄dicarent.
Et ſoluit idē Chꝛyſ. duplr̄. Primo ſc3
q2 ipe nō erat ſubiect⁹ illi p̄cepto. Et ex
hac ſolōne p̄ma Chꝛyſ. hꝛi pōt: ꝙ chꝛs
nō fecit q̄cūq̧ p̄cepit. Qō aūt dr̄ Act.
j. Cepit facere ꝛ docere: intelligit̄ ꝙ ce
pit facere oia q̄ docebat/ ſi erāt cōgruē
tia ꝑſone ꝛ ſtatui ſuo. Scd̄o ſoluit: q2 n̄
iuit ad p̄dicandū. Vn̄ ꝛ Mar.vij. dr̄ ꝙ
ingreſſus domū neminē voluit ſcire: nō
volūtate bn̄placiti q̄ ſp̄ implet̄: ſ3 ſigni.
q2 inhibuit diſcipl̄is ne eū manifeſtaret.
Et tn̄ vt idē dic/nō potuit latere. ſ. po/
teſtate cōgruentie: ſec⁹ p̄tāte abſoluta.
Ad q̄d ꝟo iuerit docet Remigi⁹ di. ꝙ
iuit ad ſanandū tirios ꝛ ſidonios: vl̄ fi/
liā hui⁹ mlr̄is: vt ꝑ ei⁹ fidē cōdēnaret
phariſeoꝝ ꝛ ſcribaꝝ neq̄tiā. De hoc tn̄
pl̄a habent̄ dn̄ica vbi s̄. ita ꝙ alit̄ ſolui
pōt (et ecce mlr̄ chananea) Chana/
nei terrā ꝓmiſſionis incoluert̄ ante iu/
deos: ſed ab eis ꝑtim fuert̄ occiſi: ꝑtim
fugati: ꝑtim in ſuituꝛē redacti: ꝛ ꝑtim
in terra ꝓmiſſionis relicti in aliq̄b9 loc̄
que euertere aut nō potuert̄/ aut negle
xerūt. Samaritani aūt eandē terrā in/
coluert̄ p⁹ iudeos. i. poſt captiuitatē. x.
tribuū miſſi a nabuchodonoſoꝛ rege ba
bylonis. Hec āt mlr̄ fuit chananea ꝛ
n̄ ſamaritēs. Et ſ3 b. mar. fuit ſyrophe